

عنوان مقاله:

رابطه بین ناکارآمدی خانواده مبدا و وابستگی متقابل زنان: نقش تعدیل کننده تحصیلات دانشگاهی

محل انتشار:

فصلنامه روان شناسی کاربردی، دوره 7، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

نجمه خسروی - دانشگاه شهید بهشتی

لیلی پناغی - دانشگاه شهید بهشتی

زهره احمدآبادی - دانشگاه شهید بهشتی

منصوره سادات صادقی - دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش تعیین رابطه ناکارآمدی های خانواده مبدا و وابستگی متقابل و شناسایی نقش تعدیل کننده تحصیلات دانشگاهی در این رابطه بود. روش: روش مطالعه از نوع همبستگی و جامعه آماری شامل زنان شهر تهران بود. از بین زنان مناطق ۴ و ۷ شهر تهران، ۱۴۰ زن به صورت نمونه گیری دردسترس انتخاب شدند و مقیاسهای وابستگی متقابل فیشر، اسپن و کراوفورد (۱۹۹۱) و سنجش خانواده اپشتاین، بالدوین و بیشاپ (۱۹۸۳) را تکمیل کردند. یافته ها: یافته ها نشان داد وابستگی متقابل زنان دارای تحصیلات دانشگاهی، پایین تر از سایر زنان است. اگرچه تمامی انواع ناکارآمدیهای خانواده مبدا با وابستگی متقابل همبسته بود ولی تنها ناکارآمدی نقشها و ارتباطات، رابطه قویتری با وابستگی- متقابل داشت. همچنین تحصیلات دانشگاهی رابطه بین ناکارآمدی خانواده مبدا و وابستگی متقابل را تعدیل کرد و همبستگی بین ناکارآمدی خانواده مبدا و وابستگی متقابل فقط در بین زنان بدون تحصیلات دانشگاهی معنادار بود. نتیجه گیری: به نظر میرسد تحصیلات دانشگاهی میتواند با تامین احساس هویت، اعتماد به نفس، خودارزشمندی و توانمندی روانشناختی، به زنان کمک کند تا ناگواریهای خانواده مبدا را با خود به بزرگسالی منتقل نکنند. ازاینرو مطالعه نقش تحصیلات دانشگاهی در پژوهشهای کاربردی حوزه زنان، ضروری به نظر میرسد.

کلمات کلیدی:

تحصیلات دانشگاهی، خانواده مبدا، زنان، ناکارآمدی، وابستگی متقابل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1321149>

